

[Kaj Andresen.]

pristalsregulering anser vi også for at være mere praktisk end den nugældende ordning. Vi kan dog nok ønske at se på lovforslaget ved en ganske kort udvalgsbehandling. Vi er ikke helt overbevist om rigtigheden af, at indtægtsgrænserne for forskudsudbetalingen ikke går ind i den togangsregulering, der er foreslået, og vil gerne se lidt på, hvorledes en sådan togangsregulering også af indtægtsgrænsen vil virke, og måske tillige på, hvordan disse indtægter ligger i forhold til lønniveauet i det hele taget. Men iøvrigt skal jeg tilsige en hurtig og velvillig behandling af lovforslaget.

Lorentzen: Jeg kan også på mit partis vegne tilsige lovforslaget en velvillig behandling. Det er ganske kort og klart og indeholder ikke så forfærdelig mange overraskelser.

Erna Sørensen: Det er ikke længe siden, vi i det høje ting behandlede lovforslaget om regulering af normalbidragene til børn, født både i og udenfor ægteskab, og kom frem til det resultat, at vi skulle have regulering en gang om året. Det er derfor med stor glæde, jeg konstaterer, at man nu er i stand til at gå over til en halvårsregulering på grundlag af pristallet, idet jeg mener, at man her rækker den egentlige forsørger, den mor, som er forsørger, en hjælpende hånd ved, at afstanden mellem prisudviklingen og udbetalingen af normalbidraget bliver kortere. Der er vist ingen tvivl om, at vi alle i denne sal ser med meget stor sympati på den enlige kvinde, som har ikke alene opgaven at sørge for børnenes opdragelse, skabe dem et hjem, men tillige en stor forsørgerbyrde, foruden at hun skal være forsørger for sig selv — en kæmpeopgave, som rejser store problemer, og som vi jo må være klar over er en opgave, som vi på alle måder må støtte også ud i fremtiden.

Jeg kan tilsige mit partis støtte til hurtig gennemførelse af lovforslaget. Det fremgår, at der allerede nu pr. 1. oktober vil ske en regulering, og jeg hilser denne foranstaltning med glæde.

Svend Jørgensen: Det foreliggende lovforslag om regulering af normalbidrag m. v. er fremsat med samme begrundelse, som det lovforslag, vi nylig behandlede om halvårlig regulering af alders- og invaliderente, og jeg kan på mit partis vegne tilsige velvillig behandling også af dette lovforslag, hvorefter normalbidragene altså fremtidig

skal reguleres to gange årlig og i overensstemmelse med pristallet, medens man bibeholder den hidtidige praksis, hvorefter indtægtsgrænserne for adgang til at få underholdsbidrag udbetalt forskudsvis af det offentlige kun reguleres een gang årlig.

Evald Christensen: Også min gruppe kan tilslutte sig dette lovforslag, men jeg vil dog ikke have noget imod — som bebudet af det ærede medlem hr. Kaj Andresen —, at vi ganske kort ser på det i et udvalg.

Petra Petersen: Jeg kan på mit partis vegne udtale tilfredshed med, at arbejds- og socialministeren ved det foreliggende lovforslag foreslår en regulering af normalbidraget to gange årlig.

De invalide forsørgere og ikke mindst de enlige forsørgere, hvoraf den overvejende del jo er kvinder, er ikke forvænt med, at der vises dem nogen særlig stor omsorg fra det offentlige side. De er i høj grad samfundets stedbørn — det er konstateret gang på gang, og det gentages også gang på gang fra denne talerstol, uden at man dog gør sig synderlig store anstrengelser for at råde bod derpå.

Normalbidraget er ikke for højt — tværtimod, vi må erkende, at det stadigvæk er lavt —, men endnu mere uretfærdig er den lave indtægtsgrænse for forudbetaling af bidraget. Der findes tusinder af enlige kvinder her i landet, som ikke kan få børnebidrag forudbetalt af det offentlige. Enhver, der kender de enlige mødres problemer, må erkende, at det er vanskeligt for disse mødre at få pengene halet hjem, såfremt det offentlige ikke forudbetaler bidraget. Og disse enlige mødre lever ikke i velstand. Vi ved, at mange af dem slider og slæber hver eneste dag på en arbejdsplads, slider og slæber for en løn, der ligger langt under, hvad en mand tjener, og i dag må vi også konstatere, at mændenes løn ikke slår til. Efter arbejdstidens ophør begynder så arbejdet i hjemmet og med børnene, og vi må derfor forstå, at disse kvinder ikke alene har de store problemer, men også har det store slid, og dog er mange af dem afskåret fra at få forudbetalt bidrag til deres børn. Det ville derfor have været naturligt, om også indtægtsgrænsen blev reguleret to gange årlig. Jeg står iøvrigt ganske uforstående overfor, at ministeren ikke har indset det påkrævede heri. Jeg kan dårligt tro, at ministeren finder indtægtsgrænsen rimelig og retfærdig — det kan jeg vanskeligt tænke mig.

Der sker af og til fremskridt her i landet,